

קח:

עין משפט גרי מצוה

גו א ב מיי פיע מהל'
 מיל הללס ת ועיש
 טושיע יודי פי' גב טעף
 פ:
 גח ב מיי טס פיע הללס
 פ:
 גה ד ה ו מיי טס הלי'
 ועי' הטענות ונמית
 ובכתי' טמט טס טושיע'
 יודי פי' גב טעף ג:

כל הבשר פרק שמיני חולין

מסורת הש"ס

(א) י"ל בתמטתא ריש'
 (ב) ומוספתא דתמטתא פ"ג
 (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)
 (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)
 (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)

תורה אור השלם

1. ראשית בבורי
 אדמתך תביא בית ה'
 אלהיך לא תבשל גדי
 בחלב אמה.
 שמות כג ט

הנהגות הב"ח

(א) ה"ש ד"ה יער וכו'
 עד פיה וירדיו:

אמאי מותר חלב נבלה הוא. מכלן היה מדקדק רביו שמואל
 דלמ"ד מין צמינו לא בטיל לרין חרי ששים ששים כרוטב
 לנטל טעם חמיתת נבלה וששים בחמיתת הימר לנטל רוטב היואל מן
 הנבלה וקשה לר"י לדבריו דמשני גדי אסרה תורה ולא חלב והלא בעלמא

חלב אמאי מותר. הרי חלב מעט שנבלע בכשר נעשה נבלה שהרי
 נאסר וכשחור ונפלט בשאר החלב הוא ליה מין צמינו חלב אסור בחלב
 הימר ורב אית ליה (ועל"ק). מין צמינו לא בטיל: **חלב נבלה הוא**. זה שנבלע
 ונקטת: **גדי אסרה תורה ולא חלב**. ואפילו חלבם מותר ואפילו היה

חלב אמאי מותר חלב נבלה הוא לעולם
 קסבר רב אפשר לסוחמו אסור ושאני התם
 דאמר קרא י'לא תבשל גדי בחלב אמו גדי
 אסרה תורה ולא חלב וסבר רב גדי אסרה
 תורה ולא חלב והא איתמר חצי זית בשר
 וחצי זית חלב שבשלו זה עם זה אמר רב לוקה
 על אכילתו ואינו לוקה על בשולו ואי ס"ד גדי
 אסרה תורה ולא חלב אאכילה אמאי לוקה
 חצי שיעור הוא אלא לעולם קסבר רב חלב
 נמי אסור והבא במאי עסקינן כגון שנפל לתוך
 יורה ורותחת ד"מבלע בלע מפלט לא פלט
 סוף סוף כי ניח הדר פליט כ"שקדם וסילקו
 גופא חצי זית בשר וחצי זית חלב שבשלו זה
 עם זה אמר רב לוקה על אכילתו ואינו לוקה
 על בשולו מה נפשך אי מצטרפין אבשול נמי
 לילקי אי לא מצטרפין אאכילה נמי לא לילקי
 לעולם לא מצטרפין ובבא מיורה גדולה ולוי אמר
 י'אף לוקה על בשולו וכן תני לוי ב'במתניתין
 י'כשם שלוקה על אכילתו כך לוקה על בשולו
 ובאי זה בשול אמרו בבשול שאחרים אוכלין
 אותו מחמת בשולו ואפשר לסוחמו עצמו
 תנאי היא רתניא י'טפת חלב שנפלה על
 החתיכה כיון שנחנה טעם החתיכה החתיכה
 עצמה נעשת נבלה ואוסרת כל החתיכות
 כולן מפני שהן כמינה דברי ר' יהודה וחב"א
 עד שתחן טעם כרוטב ובקיפה ובחתיכות
 אמר רבי י'גראין דברי ר' יהודה בשלא ניער
 ושלא כסה ודברי חכמים י'בשניער וכסה
 מאי לא ניער ולא כסה אילימא לא ניער כלל
 ולא כסה כלל מבלע בלע מפלט לא
 פלט ואלא י'לא ניער בתחלה אלא בסוף
 ולא כסה בתחלה אלא בסוף אמאי הא
 בלע והא פלט קסבר אפשר לסוחמו אסור
 מכלל

שנחט החלב סמנו
 ברוחא אסור הבשר חלב
 אמאי שרי כו'. רב אמר
 לוקה על אכילתו. כלומר
 האכל כשיעור בין בשר
 ובין חלב ואני לוקה
 על בישולו כלומר דלא
 כשיל אלא חצי שיעור:
 לעולם לא מצטרפין והא
 כמאי עסקינן בבא מיורה
 גדולה של בשר. בחלב
 מבושל ולקח חצי זית
 מאותו בשר וחצי זית
 מאותו חלב וזהו ובישול:
 פעם אחת אבשולו לא
 לוקי דכבר מבושל אאכילה
 לוקי דאכיל מית אסור.
 או כשיל אמרו
 כל שאחרים אוכלין אותו
 כלומר דמתחלה לא
 תבשל על צרכו ובהא הוא
 ונתי חצי זית מזה וחצי
 זית מזה ובישול כל צרכו:
 ואפשר לסוחמו עצמו
 דלא הוא כלומר ר' יהודה
 תסיל חתיכת עצמה נעשת
 נבלה הוא (ס"ל) אפשר
 לסוחמו אסור וחכמים
 דסברו להו עור שיתן טעם
 ברוטב כלומר אינו סבירא
 להו אפשר לסוחמו כותר
 לפי אין אסור עד שיתן
 טעם ברוטב: אי"ר גראין
 דברי רבי יהודה בשלא
 ניער בו. כלומר ר' יהודה
 דסבירא ליה חתיכה עצמה
 נעשית נבלה תנאי דברי
 בשלא ניער בו כי לא ניער
 ולא כסה לא אולי ניצוצות
 בכל הקירה ובלע חתיכה
 נעשית נבלה ואוסרת כל
 החתיכות ודברי חכמים
 כשיעור ושכסה אדולי
 ניצוצות בכל הקירה ולא
 פני למיבלע בחתיכה
 אתה אדולי החלב בטלחו
 חתיכות ואינו אסור
 עד שיתן טעם בטלחו
 חתיכות ובקיסה וברוטב:

כדשר דנפיק מיניה שאף טעם הכשר נאסר: **וחכ"א עד שחטן טעם**
 כו'. קס"ד דאטפה קיימי עד שיהא זה כדי ליתן טעם בטלחו אין כלן
 איסור אפילו בחתיכה ראשונה מפני שהוא חוזר ונקטת: **קיסה**. דק
 דק של בשר שזירד לשולי קדרה: גראין כו'. מפרש לקמיה כולה מילתא
 דרבי: **ניער**. הגיס בה בגנים. המנער את הקדרה מתפשט הטעם
 כולה וכן המנסה אותה מפני שמי השוליים עולין עד (ב) פה וירדיו:
אילימא לא ניער כלל. אמאי נאסרות האחרות: **מבלע בטל**. הריא
 חתיכה: **מפלט לא פליט**. באחרות את טעם החלב שהחלב בנגה של
 חתיכה הוה: לא ניער בתחלה. וקבלה החתיכה את הטעם וחכ"א
 ניער וחזרה ופלטה באחרות: **הא בלע והא פלט**. מה שנבלע וחזרה
 להיתרה והאיסור שיאל ממנה אין בו כשיעור לאסור: **קסבר אפשר**
לסוחמו אסור. מפני שכולה נעשית גשית אסור וכל הנסחט ממנה אסור
 וכל הנשאר בה אסור וכיון דאף טעם בשר שבה נאסר חוזר ואוסר
 האחרות אפילו הן אלף דמין צמינו לא בטיל:

גדי אסרה תורה ולא חלב. והא דנקט
 כוית בשר בתוך יורה גדולה
 משום דאם נפל לתוך חלב מועט היה
 נחשך הכל כגדי משום שמנונית הבשר
 המעורב בחלב ולא נתבטל:
שנפל לתוך יורה רותחת דבכ"ע
 בכ"ע פ"א"א פ"א. מימה
 דדבר הגרסה לעינים הוא דפליט
 דכשנותנין ירק בקדרה רותחת משתנה
 מראית המים מן הירק וכן בשר שזמן
 נימוח לתוכה ונראה השמנונית על

הרוטב ופי' רבינו שמואל דהא דקאמר מפלט לא פליט היינו עד שיהא
 שבע מלגלוג אבל לאחר שבע חוזר ופולט וכן פירש הרב רבינו שמעיה
 סוף סוף כי ניח הדר פליט היינו כי ניח מנליעתו ומשני שקדם וסלקו
 קודם שגמר בליעתו ואותן כלים וקערות האסורות כשמנגשלים אותם
 בתוך יורה גדולה ומניחין אותן מנפנים כשהמים רותחין היה מזכיר
 רבינו שמואל להניחם שעה גדולה עד כדי שיהא להם שהות לגמור
 בליעה ולחזור ופלוט חכ"א דבר מינה הוא דמי בקי לידע שיעור זה
 ואומר ר"ת דהא דקאמר הכא מבלע בלע מפלט לא פליט היינו לא פליט
 מה שנבלע עכשיו אבל מה שהיה בלוע מקודם פליט ואין להמיר מטעם
 זה להגעיל כלי שהוא בן יומו כשאין במים ששים לנטל האיסור ולהניחן
 פנים כשהן רותחין משום דמים מבלע בלעי האיסור שנכלי ולא פליט
 דנמים שהן ללוים לא שייך לומר בליעה דלא בלעי אלא שמתערב בהן
 האיסור וגם אין סבירא לומר דכי היכי דאמר מבלע בלע מפלט לא
 פליט מה שנבלע הכי נמי מפלט פליט מבלע לא בלע מה שפלט ועוד
 דא"כ יהא אסור להגעיל שני כלים זה אחר זה דכשהגלת הראשון נאסרו
 המים והשני יבלע מן המים האסורין דודאי פליטת עמנו לא יבלע אבל פליטת
 רותמים וא"כ מה שנכנס בחלה פולט וד השני שמכניס אח"כ בלע מה שפלט
 לכוך הראשון לכך נראה דאין להגעיל כלי בן יומו כשאין במים ס'
 לנטל והגעלה דמדין דלא אסרה תורה אלא בן יומו) לא הגעילו אלא כלים
 קטנים בתוך הגדולים שהיה במים ששים לנטל האיסור ובערב
 פסק קודם ארבע שעות מותר להגעיל כלי של חמץ אע"פ שאין במים ס'
 דאיכא ג' ונמי טעם של הימר החמץ נ"ט בכלי והכלי נ"ט במים
 והמים חוזרין ונצלעין בכלי ועדיין הוא הימר שהוא קודם הפסקה:
 (וע"ד רבי חכמים בשניער מאי ניער אילימא ניער בסוף ואלא בתחלה.
 ה"מ למיפריך מכלל דלרבנן אפילו לא ניער כלל מבלע בלע מייפלט לא פליט
 אלא דפריך טפי שפיר:

וכפרינן
 המים והשני יבלע מן המים האסורין דודאי פליטת עמנו לא יבלע אבל פליטת
 רותמים וא"כ מה שנכנס בחלה פולט וד השני שמכניס אח"כ בלע מה שפלט
 לכוך הראשון לכך נראה דאין להגעיל כלי בן יומו כשאין במים ס'
 לנטל והגעלה דמדין דלא אסרה תורה אלא בן יומו) לא הגעילו אלא כלים
 קטנים בתוך הגדולים שהיה במים ששים לנטל האיסור ובערב
 פסק קודם ארבע שעות מותר להגעיל כלי של חמץ אע"פ שאין במים ס'
 דאיכא ג' ונמי טעם של הימר החמץ נ"ט בכלי והכלי נ"ט במים
 והמים חוזרין ונצלעין בכלי ועדיין הוא הימר שהוא קודם הפסקה:
 (וע"ד רבי חכמים בשניער מאי ניער אילימא ניער בסוף ואלא בתחלה.
 ה"מ למיפריך מכלל דלרבנן אפילו לא ניער כלל מבלע בלע מייפלט לא פליט
 אלא דפריך טפי שפיר: